

Jyväskylän kristillisen opiston
kannatusyhdistyksen
YSTÄVÄVIESTI

Marraskuu 2017

Alkupalven terveisiä Jyväskylän kristilliseltä opistolta!

Talvi yllätti jälleen kylmän rintaman saapuessa Suomen ylle, onpa ensimmäisiä lumitöitäkin jo tehty opiston pihamaalla. Kuluva syksy leimaa ammatillisen koulutuksen reformi, joka sopii juuri uskonpuhdistuksen reformin juhluvuodelle ja Suomen sadan vuoden juhlintaan. Jälkimmäisen kunniaksi istuimme Suomen itsenäisyyden juhlapuun henkilökunnan ja oppilaiden juhlistaessa tapahtumaa. Tämä taimi on kasvatettu siemenestä, joka kasvoi 100 vuotta sitten istutetusta puusta. Olkoon sen juuret meidän juuriamme, ja suojelkoon sen oksat edelleen opistomme tulevaisuutta.

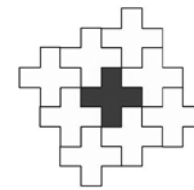
Opistolla juhlitaan 75-juhlavuoteen ja satavuotiaan Suomen juhluvuoteen liittyen 28.11. jolloin luomme katseemme niin opiston historiaan kuin nykyisyyteenkin. Rakennamme yhdessä tulevaisuutta, johon suhtaudumme luottavaisin mielin monien muutosten keskelläkin.

Ammatillisen koulutuksen reformi ei anna aihetta juhlaan, kovaan työntekoon kyllä ja monenlaisen muutokseen opin poluilla. Tämä on yksi hallituksen kärkihankkeita. Ammatillista koulutusta on välttämätöntä uudistaa, koska tulevaisuuden työelämässä tarvitaan uudenlaista osaamista ja ammattitaitoa. Uudistumista edellyttää myös se, että koulutukseen on käytettävissä aiempaa vähemmän rahaa. Positiivista hankkeessa on, että jokaiselle opiskelijalle tarjotaan mahdollisuus rakentaa itselleen sopivin opintopolku. Se helpottaa paitsi opintoja, toivottavasti myös tulevaisuuden työllistymistä.

Syksy on menneen arvioinnin ja tulevan suunnittelun aikaa. On aika skatsoa, missä olemme onnistuneet ja missä on parantamisen varaa. Opistolla on moni asia onneksi hyvin, erityisesti mainittakoon runsas opiskelijamäärä. Se ei ole itsestäänselvyys.

Itsestään selvää ei ole Suomen itsenäisyydellä. Siitä muistuttavat tällä hetkellä muun muassa opistolla pidettävät puolustusvoimien kutsunnat. Uusi Tuntematon Sotilas näyttää tämän polven ihmisille hieman uudesta perspektiivistä, mitä itsenäisyys on Suomelle maksanut. Suomi on hyvä maa. Sitä kannattaa puolustaa, ja sen itsenäisyyttä kannattaa juhla!

Harri Erkamaa
rehtori

Opiston perinteiset adventtiseurats su 3.12.2017

Puurotarjoilu klo 13.00 alkaen.
Seurat klo 14.00.
Lämpimästi tervetuloa!

Jeesus – miten niin ainoa? Kaksi virsirunoilijaa vastaa!

Norjalainen pappi *Ole Theodor Moen* sepitti nykyisen virsikirjame (1986) virren 318 vuonna 1904. *Aune Krohnin* vuonna 1928 suomentaman ja *Anna-Maija Raittilan* uudelleen muokkaaman virren *Jeesus, det eneste* alku antaa yksiselitteisen vakuutuksen: *Jeesus, sä ainoa*.

Jokainen ihminen on tietystä mielessä ainutkertainen, koska ei ole kahta täysin samaa ihmistä, ei edes identtisten kaksosten kohdalla. Jeesuksesta tekee ainutkertaisen ainakin neljä seikkaa: Hän on syntynyt Isästä ennen aikojen alkua, hän on tosi Jumala, hän on ihmiseksi syntynyt, hän on synnitön syntisten ihmisten armahtaja, sovittaja, lunastaja ja pelastaja.

Ainoan Jeesuksen ominaisuuksia, olemusta ja tekoja *Moe* luetlee virressään viljalti. Vaikka suomennoksessa sana *ainoa* esiintyy vain kerran Jeesuksen nimen rinnalla, läpi virren korostuu Jeesuksen ainutlaatuisuus. Virressä luetellaan lukuisia Jeesuksen ominaisuuksia. Siinä käsitellään hänen olemustaan, tekojaan ja suhdettaan heikkoon, haavoitettuun, hylättyyn ja syntiseen ihmiseen. Veisaaja tunnustaa laulullaan: *Jeesus, sä ainoa*. Juuri hän ja vain hän on ainoa, joka toimii ihmisen hyväksi kaikella virressä esitetyllä tavalla.

Jeesus on ainoa heikkojen auttaja, anteeksiantaja, uupumaton, pyhyys, puhtaus, rakkaus, virvoitus, totuus ja armahdus. Hän on huomaansa ottaja, Herra, suuri, siunattu, lepopaikka, kasvoiltaan lempeä, puoleen kääntyjä ja rohkaisija. Häneltä voi rukoilla armahdusta, pyytää ohjausta ja taivuttamista minne ja milloinkaan vain hän tahtoo. Häneltä uskaltaa

pyytää hänen Henkensä neuvoja, mielen valaisemista sekä hänen ristintiensä rakkaaksi tekemistä. Hän on ainoa puhtaus, syntisen uskallus ja lohdutus tuskassa. Hänen pyhyyttään saa syntinen pyytää vaatteeeseen sekä ohjausta ja varjelua jokaiselle askeleelleen.

Ruotsalainen virsirunoilijapappi *Lars T. Nyberg* kirjoitti virren *Det enda nöje, som jag vet*, mikä julkaistiin vuonna 1745 Tukholman herrnhutilaisten *Sions Sångers* -nimisen laulukirjan toisessa osassa. Ensimmäinen osa oli tullut painosta kaksi vuotta aikaisemmin. Yhdistetty laulukokoelma julkaistiin 1748. Se sisälsi 223 virttä.

Jalasjärven kappalainen *Elias Lagus* suomensi ruotsalaisen kokoelman nimellä *Sionin Virret* vuonna 1790. Laulukirjaa käyttivät kaikki maamme neljä vanhinta herätysliikettä seuroissaan 1800-luvulle asti, osa liikkeistä yli sata vuotta.

Wilhelmi Malmivaara muokkasi vuonna 1901 Nybergin virren heränneiden omaan *Siionin Virret* -kokoelmaan. Virsi alkoi sanoilla *Ei mikään niin voi huvittaa*. Vuosien 1938 ja 1986 virsikirjoissa virren alkua on muutettu siten, että *huvittaa* -sanan tilalla on *virvoittaa*.

Nybergin runoilijantaidot ilmenevät siinä, että ruotsinkielisen virren jokaisen yhdeksän säkeistön kolme alkusäettä alkavat sanoilla *det enda* tai *den enda* (suom. *ainoa*). Yhdessä säkeistössä sana *ainoa* esiintyy neljä kertaa. Virren keskuksena on Jeesus, hänen armonsa, anteeksi-antamuksensa ja sovitustyönsä ristillä. Hänen ainutlaatuisuutensa todisteena ja vakuutena on 27 + 1 veisaajan esille ottama hengellistä lahjaa.

Alkutekstille uskollisena *Elias Lagus* säilytti suomennoksessaan *Annan ainoa (enda)* virren jokaisessa säkeistössä eri muodoissaan kolme kertaa. Sana *Jeesus* esiintyi seitsemässä säkeistössä sekä Jumalan Poika yhdessä ja Wapahtaja yhdessä säkeistössä. Laguksen jokaisessa säkeistössä veisaaja tuo julki Jeesuksen olemuksen sekä hänen tekonsa ja toimintansa ainutlaatuisuuden. Oikeinkirjoitusta nykyaikaistaen, runomittaa, loppusointua ja sanajärjestystä vapaasti muuttaen sekä muutamia ajatusta selventäviä sanoja lisäten virren sisältö Laguksen versiossa on seuraava:

1. Ainoaksi iloksi,
ainoaksi huvitukseksi,
ainoaksi autuudeksi tiedän sen,
minkä Jeesuksen antaa minulle.

2. Ainoa lepo sielulle,
ainoa tavara minulle,
ainoa onneni on se,
että Jeesus on minun ystäväni.

3. Ainoa lohdutus täällä hädässä,
vieläpä ainoa pääseminen kuolosta,
ainoa ilo vaivoissani on siinä,
että asun aina lähellä Jeesusta.

4. Ainoan käskyjensä pitämisen tien,
ainoan pukunsa saamisen,
ainoan taivaan retken
on Jumala suonut meille
Poikansa veressä.

5. Ainoa puhdistus synnistä,
ainoa elämän julistus,
myös ainoa sovinto meille
löytyy jälleen Jeesuksen ristissä.

Lagus veisuuttaa seuraavat 27 'ainoaa asiaa', joita itse asiassa on näin monta:

1 ilo, 2 huvitus, 3 autuus, 4 sielun lepo, 5 tavara, 6 onni, 7 lohdutus hädässä, 8 kuolosta pääseminen, 9 ilo vaivoissa, 10 käskyjen pitämisen tie, 11 puvun saaminen, 12 taivaan retki, 13 puhdistus synnistä, 14 elämän julistus, 15 sovinto, 16 pääsy Herran armoihin, 17 apu ja tuki, 18 kaiken perustus, 19 neuvo päästä synnistä, 20 varjelus iäisesti, 21 pelastus hädistä, 22 tietty viisaus, 23 vanhurskaus, 24 pyhitys, 25 rauhallisen kuoleman muoto, 26 turva tuomiolla, 27 ovi kunniaan.

6. Ainoa syy päästä Herran armoihin,
ynnä ainoa apu, tuki,
ainoa kaiken perustus
on Jeesuksen esirukous.

7. Ainoa neuvo päästä synnistä,
ainoa varjelus iäisesti,
ainoa pelastus hädistä
on Jeesuksen ottama vastuu.

8. Ainoa tietty viisaus,
myös ainoa vanhurskaus,
ainoa pyhitys ovat sellaista,
minkä Vapahtajamme ansio tuo.

9. Ainoa muoto [mahdollisuus]
rauhallisesti kuolla,
ainoa turva tuomiolla,
ainoa ovi kunniaan
on Jeesuksen morsiamena oleminen.

Näistä ainutlaatuisista hengellisistä asioista, lahjasaamisista, taivaan retkeä kulkeva veisaaja on vakuuttunut omalla kohdallaan. Virsirunoilija perustelee veisaajan saamiset kussakin yhdeksässä säikeistössä mainituilla argumenteilla:

1 Jeesus antaa ne minulle, 2 Jeesus on minun ystäväni, 3 Jeesus asuu lähelläni, 4 Jumala suo ne meille Poikansa veressä, 5 ne löytyvät Jeesuksen ristissä, 6 Jeesus on esirukoilija, 7 Jeesus on ottanut vastuun, 8 ne ovat sellaista, minkä Vapahtajamme ansio tuo ja 9 oleminen Jeesuksen morsiamena.

Virret 299 ja 318 kuuluvat virsikirjamme rakastetuimpien ja paljon veisattujen virsien joukkoon. Eikä ihme. Sanomallaan ne julistavat luterilaisen uskomme ydinasiaa: Jeesus on ainoa armon, rakkauden, sovituksen, pelastuksen ja vanhurskauden lahjoittaja syntiselle ihmiselle.

Heikki O. Tukiainen
hymnologian tutkija, eläkerovasti

Kohtaamisen paikka

Viime vuosituhannen lopulla, 1999, Jyväskylän kristillisellä opistolla muisteltiin vuosisatojen takaista **Paavo Ruotsalaisen** ja **seppä Högmanin** kohtaamista, mistä nuori Paavo sai eväät herätysjohtajaksi Suomessa. Tulihan se lähelle, kun Jyväskylän takaiset maat olivat maantieteellisenä paikkana tuolle kohtaamiselle. Erityisesti herännäisyyden historiassa tuo kohtaaminen ja paikka oli merkittävä, mutta se oli myös alkusysäys erikoiselle sielunhoitoperinteelle Suomessa. Herännäisyys on ollut aina myös sielunhoidon liike.

Opistolla virittelimme muistojuhlia, ja tapauksesta poiki jopa muistomerkkihanke. Hieman haikeudella muistelen tuota osin tragikoomista hanketta, joka poiki kuitenkin hienon aikaansaannoksen. Paavon ja sepän kohtaamisen muistomerkki seisoo yhä opiston pihamaalla, joskin se oli välillä syrjemmässä kuin alkuun kaavailtiin. Kesällä 1999 paljastimme juhlallisesti **Pekka Luukkosen** teoksen *Yksi sinulta puuttuu*, johon oli kuvattu Jumalan Kolminaisuus, risti keskuksena; teräsveistos, joka puhutteli opistolle tulijaa paraatipaikalla päärakennuksen edessä.

Muistan, Herättäjän ensimmäisenä aluesihteerinä alueella ja opiston teologina vuosina 1998 - 2000, kärränneeni hiekkaa jalustan alle, hommanneeni taloudellista tukea muistomerkille, puhuneeni monissa seuroissa ”kohtaamisesta” ja neuvotelleeni taiteilijan kanssa monesti ja monella tapaa hankkeesta. Muistan myös hankkeeseen käytetyn paljon energiaa ja resursseja. Mutta iloitsin myös suuresti aikaansaannoksestamme. Minusta se toi opistolle jotain symbolisesti tärkeää ja ainutlaatuista: Täällä vaalitaan sitä herännäisyyden perinnettä,

jossa sielunhoito on keskeisellä sijalla ja Jumala on läsnä, ja Hänen tulee olla opiston keskus!

Aikaa on noista ajoista jo kulunut liki pari vuosikymmentä, ja ehkäpä muistomerkkikin on joutunut jo syrjemmälle opistolaisten mielissä. Muistan erään seuraajani lausuneenkin kerran: ”Kukaan ei oikein muista enää muistomerkkin sanomaa, mutta sitä kutsutaan tänään Sepon muistomerkiksi!” Lieneekö väännös sepän muistomerkistä, vai liittykö sitten allekirjoittaneen nimeen? Olen kuitenkin joitakin kertoja käynyt

opiston pihalla, etsinyt muistomerkin ja hiljentynyt sen äärellä muistamaan aikaa ja tapahtunutta. Olen varma myös, että kyseinen muistomerkki säilyttää arvonsa ja sanomansa vielä pitkään. Eli toivottavasti vaikka kohtaamisen 250-vuotisjuhlissa muistomerkillä on sijansa!

Aika on kullannut muistot, tänään muistelen opisto-aikaani hyvällä. Se oli hyvää koulua nuorelle papille, ja herännäisyyden vainioilla oli antoisaa toimia: ”Sai kuukausipalkalla veisata Siionin Virsiä!” Opiston opettajana olin enempi itsekin oppijan paikalla, ja paljon olen saanut opiston eväistä ammentaa myös seurakuntatyössä. Ennen kaikkea *Herännäisyyden perintö* on minulle yhä kallis, kuin tukiranka papintyössä ja uskonelämässä. Siionin Virret elävät jo seuraavassa sukupolvessa perheessäni ja itsekin ammennan usein rukouselämään ravintoa ”Siionista”. Vanhentunut ei ole myöskään tuo kohtaamisen muisto: ”Puutteenalaisiahan” me kaikki lopulta olemme, ja juuri se saakin meissä oikeaa liikettä aikaan. Vain Kristuksen lähelle, ja hänessä meillä on mahdollisuus. Kannetaan toisiamme Kristuksen tuntuun, niin silloin meiltä ei enää puutu paljoa!

Syysterveisin,

Seppo Myyryläinen
kirkkoherra, Karvia
entinen opiston teologi ja körttipappi

Edellisessä ja tässä Ystäväviestissä julkaistaan opiston pitkäaikaisen opettajan ja apulaisrehtorin Pirkko Hammarénin muisteloita.

Hyvät opiston ystävät!

Paljon ois aihetta lapsella kiittää...

Kansanopistourallani tulin valituksi kirkkohallituksen asettamaan Lastenohjaajakurssin kehittämisryhmään ja myöhemmin kirkon koulutusten seurantaryhmän puheenjohtajaksi. Tämän ryhmän ansiota on se, että meillä on tällä hetkellä Suomessa ja erityisesti opistolla 3-vuotinen lapsi- ja perhetyön perustutkinto. Se on ollut ja on koulutuksena opiston kivijalka. Lastenohjaajakoulutus on laaja-alaista ja se antaa ammatillisen kelpoisuuden sekä seurakuntien, että yhteiskunnan varhaiskasvatus- ja perhetyöhön.

Myös opetushallituksen asettamat ja koolle kutsumat erilaiset Varhaiskasvatuksen ja koulutuksen laatu-, opetussuunnitelmatyöryhmät, ja ohjaustyöryhmät olivat 40 vuoden ajan minulle tärkeitä Jyväskylän kristillisen opiston opetustyön kehittämisen kannalta. Yksi merkittävin opetushallituksen, korkeakoulujen arviointineuvoston ja koulutusten arviointineuvoston nimitys oli esim. 2012, kun tulin valituksi varhaiskasvatuksen koulutuksen arvioinnin suunnitteluryhmään. Tällöin olin näköalapaikalla näkemässä, että esimerkiksi opiston lapsi- ja perhetyön perustutkinnon opetussuunnitelma ja koulutus oli hyvää ja palveli kiitettävästi työelämää. Eipä opisto turhaan vuosien aikana saanut em. tutkintoon tulosrahoitusta.

Opiston henkilökunnasta uskallan sanoa, että luottamus kasvatettiin luottamusta. Minulla apulaisrehtorityövuosina oli mielestäni etuoikeus siinä, että työkaverini olivat osaavaa ja oman alansa hallitsevaa joukkoa. He halusivat kehittää, kehittyä ja olivat innostuneita, sitoutuneita ja itseohjautuvia ammattilaisia. Työhyvinvointia syntyi, kun ammattitaitoiset työntekijät kokivat, että henkilökunnan osaamiseen luotetaan ja henkilökunnan jaksamisesta pidetään huolta. Yritin tavata työkavereitani arjessa mahdollisimman paljon, mieluiten joka päivä. Monesti käytäviltä tai ruokasalista kuului iloista naurua

ja puheen sorinaa - virsien veisaamista unohtamatta. Yhdessä jaettiin ilot ja surut. Myönnän, että aika usein kahvitauot venyivät, mutta työt tuli tehdyksi, ja sehän oli pääasia. En halunnut olla ”kellokalle”, vaan luotin esimiehenä ihmisten omaan arviointikykyyn ja osaamiseen. Näin me saimme paljon aikaan ja koko ajan oltiin kehittämässä jotain uutta. Aloitettiin nykyinen kasvunpaikan linja eli kymppiluokka uusin mielin. Vapaan sivistystyön linjat kehittyivät ja saatiin uusia linjoja: musiikin, teatterin, graafisen suunnittelun, sisustuksen sekä kasvatusta ja opetuksen kurssitartottimet.

Isot hankeyhteistyöt ja 2000-luvun oppisopimuskoulukset eri ammattitutkinnoissa ovat olleet merkityksellisiä. Erittäin tärkeäksi muodostui jo aikani ja edelleen ns. työelämän kehittäminen - ja palvelutehtävä eli työelämälle suunnatut erilaiset lyhytkurssit ja teemapäivät. Ne olivat ja ovat tänä päivänä sitä vuoropuhelua työelämän ja koulutusten välillä, joka on välttämätöntä. Erittäin paljon tehtiin hankeyhteistyötä hiippakuntien kanssa. Mainittakoon tässä esimerkkinä yksi koko opiston lastenhojajakoulutukselle tärkeä kehittämishanke: se oli ja on vieläkin opiston lapsi- ja perhetyön perustutkinnon ”experttimalli”, jossa ns. vanhan lastenhojajakurssin käyneet ovat voineet päivittää opintonsa

tai jossa vanhat ja nuoret ammatinvaihtajat voivat kouluttautua oppisopimuksella monimuotoisesti henkilökohtaisella opetus suunnitelmalla. Koulutus syntyi työelämän tarpeesta Lapuan hiippakunnan sihteerin ja allekirjoittaneen ja opiston silloisen ammatillisen koulutuksen kehittämispäällikön yhteistyönä. Nimitimme mallin lapsi- ja perhetyön perustutkinnon experttimalliksi.

Aika kului ja opistolla todettiin, että erilaisuus on rikkautta. Saatiin aikaan taas työelämän toiveesta uusi lasten ja nuorten erityisohjaajan ammattitutkinto, sekä yrittäjyyspainotteinen kotityöpalvelun ammattitutkinto. Hieno asia tämäkin.

Hain vuonna 1999 lupaa aloittaa maahanmuuttajien ammatilliseen koulutukseen valmistavaa koulutusta ja saimmekin siihen 15-20 aloituspaikkaa, jotka laskettiin lapsi- ja perhetyön perustutkinnon koulutuskiihtiöstä. Näin saatiin aloittaa ja kehittää taas uutta koulutusta. Tänä päivänä on opisto tullutkin maahanmuuttajien koulutuspaikkana erittäin kuuluisaksi. Vuonna 2016 opistolla oli 427 opiskelijaa, joista noin 100 opiskelijaa oli eri kulttuureista tulleita. Opisto on muuttunut monikulttuuriseksi oppilaitokseksi. Opistossa puhuttiin 28 eri äidinkieltä.

Muistan vuoden 1976, kun opistolle tuli ensimmäinen maahanmuuttajaopiskelija, sittemmin Jyväskylän yliopistosta valmistunut YTM nigerialainen nuori mies. Hän oli tuona lukuvuonna 1975-1976 opistolainen ja oli mukana opiston hiihtoleirikoulussa Kittilässä Totovaarassa tukkimiesten kämpällä. Sain tietenkin hänelle hienot sukset ja sauvat ja monot. Hän ei ollut hiihtänyt koskaan, mutta halusi opetella hiihtämistä. Työnsin häntä aina edelläni mäkien ja tunturien päälle. Hänen hiihtonsa oli kävelyä suksilla niin, että uudet monot olivat pian aivan lintassa. Hän laski pyllyllään mäet alas ja niinpä housujen takapuoli ja monot kuuluivat tuolla reissulla aivan puhki, mutta hiihdettiin 100 km! ja hankittiin jälkeensä vielä uudet monot. Oikeastaan tästä alkoi jo opiston maahanmuuttajakoulutus. Myöhemmin tuli hänen vaimonsakin opiskelemaan opistolle suomea ja kädentaitoja ja valmistui sitten terveydenhoitajaksi. Valmistuttuaan he muuttivat takaisin kotimaahansa.

Huomaan kirjoittavani paljon koulutuksista, mutta yhtä tärkeäksi työurallani muodostui opiston tarjoama internaattipedagogiikka: yhteisöllinen kasvatustyö. Hienoa oli huomata, kuinka arasta ja epävarmasta nuoresta aikuisesta tulee aktiivinen opistoyhteisön jäsen, eheytyminen ja itsetunto kasvavat ja yhdessä kannetaan vastuuta toinen toisistamme, ihmettelimme elämää, opetelimme yhdessä yhteisiä asuntolan ja yhteiskunnan pelisääntöjä, pyydämme ja saamme anteeksi ja saamme luvan erehdyksenkin jälkeen aloittaa alusta. Teimme 1990-luvun alkupuolella yhdessä opiston keittiön henkilökunnan ja siistijöiden ja kiinteistönhoitajien ja vahtimestareiden sekä toimiston kanssa opistolle internaatin opetussuunnitelman, jota vieläkin lienee noudatettavan. Idea oli siinä se, että internaatissa eli asuntolassa asumiseen ja elämiseen liittyvät asiat on kurssitettu ja niistä sai opiskelija itselleen suorituksia ns. vapaasti valittavia kursseja. Tällaisia kursseja olivat esim. kestävä kehitys 1 ov, siivous 1 ov, rinnalla kulkeminen 1 ov, kokkikurssi 1 ov, kokoustekniikka Ja oppilaskunnan toiminta 1 ov jne.

Yhteisöllisyyttä syntyi, kun opiskelijat otettiin mukaan päätöksentekoon ja suunnitteluun esim. YTN -toiminta, laatutyö, opetussuunnitelmatyöt, kestävä kehitys, turvallisuus, asuntolakokoukset ja

erityisesti opiston seurat ja jumalanpalvelukset (esim. suntio- opiskelijat tekivät monia asioita työssäoppimisena), opiston juhlat ja muut tapahtumat esim. *Iloa Eloa Älyä* -festarit aina keväisin jne.

Esteetikkona minua on aina viehättänyt se, miltä jokin tila näyttää. Pelastin opiston vanhoja huonekaluja vanhasta jo puretusta opiston päärakennuksesta ja lähetimme niitä vahtimestarin kanssa entisöitäväksi. Jokainen opiston entinen tai nykyinen opiskelija, työntekijä, yhteistyöverkoston edustaja, kokousasiakas, päättäjä ja ystävä on varmasti nauttinut opiston tarjoamista upeista joulu-, syntymäpäivä-, työelämäpäiväkattauksista ja myös opiston kauniisti ja esteettisesti koristelluista tiloista. Viime vuosina ovatkin varmasti tästä syystä myös opiston kokous- ja juhlapalvelut saaneet paljon kiitosta. Iso kiitos kuuluu siis paitsi keittiölle, siistijöille, kiinteistömiehille, niin myös niille opiskelijoille ja heitä ohjaaville opettajille ja asuntolaohjaaja-yhteisökoordinaattorille, jotka oman ryhmänsä työssäoppimisena tai muina projekteinä tekivät pyynnöstäni ja tekevät edelleen opistolla hienoja esteettisesti koristeltuja tiloja, laittamalla kattauksia yms.

Eriyisesti on jäänyt mieleen opiston uusien asuntolarakennusten sisustussuunnitelmat ja niiden toteutukset. Opettaja pyysi minut projektitunnilleen ikään kuin sisustuslinjan asiakkaaksi ja opiskelijat kuuntelivat toiveitani opiston näkökulmasta ja esittelivät muutaman päivän päästä projektisuunnitelmansa. Näistä opiston henkilökunnan sisustustyöryhmä sitten valitsi toteutettavat suunnitelmat. Mainittakoon myös paljon kiitosta ja kehuja saanut upea lasityö toisen asuntolarakennuksen ulkoseinällä. Työn suunnittelija on opiston silloisen graafisen suunnittelulinjan opiskelija yhdessä opettajansa kanssa. Kiitos.

Olen saanut tehdä elämässäni työtä, josta olen pikkutyöstä asti unelmoinut. Minun leikkimökissäni oli aina nuket tai kylän nuoremmat leikkimökkikoulussa! Uskallan arvailla, että onko moni käynyt sellaisen koulutuspolun kuin itse: lastentarhanopettaja, erityislastentarhanopettaja, luokanopettaja, erityisopettaja, aikuisopetuksen pedagogiset opinnot ja rehtoriopinnot ja näitä kaikkia osaamisalueitani olen saanut käyttää ja hyödyntää yli 40 vuotta työurani ajan saman työnantajan palveluksessa.

Opiston opiskelijan tuki- ja hyvinvointiryhmä oli myös sydämeni asia. Työskentelimme aina työryhmänä joskus jopa tunteja laskematta opiskelijan parhaaksi. Monet ao. ryhmässä käyttämämme työmenetelmät ovat kelvanneet muille oppilaitoksille malliksi. Esimerkiksi taisimme olla ensimmäinen kansanopisto, jossa oli ja on oma opistopoliisi. Onneksi meillä hänen tehtävänsä on painottunut pääosin valistus- ja turvallisuuskasvatukseen ja arjessa kohtaamiseen.

Myös varmaan ensimmäisenä kansanopistona meille valmistui ns. Opiskelijoiden ohjaussuunnitelma. Resursoimme viimeisinä työvuosinani opettajille ohjaukseen ja opintojen henkilökohtaistamiseen lukuisia tunteja. Kansanopistoksi meillä oli ja on edelleen opistossa useampi opinto-ohjaaja ja erityisopettaja. Näin saadaan opiskelijalle hyvä tuki opiskelujen aikana ja saadaan opiskelija valmistumaan aikataulussa. Tämän on tulevaisuudessa entistä tärkeämpi rahoituksen mittari.

Elämäni merkityksellisin päivä koko työurallani oli se päivä, kun tuli tieto, että tasavallan presidentti oli 30.11.2012 myöntänyt minulle opetusneuvoksen arvonimen. Huh huh! Nyt voin kertoa, että hyvä ystäväni ja rakas työtoverini talouspäälikkö ja rehtori kutsuivat tiukka-sävyisesti tai hyvinkin topakasti minua palaveriin rehtorin työhuoneeseen 30.11.2012 klo 11.00. Asiana olisi katsella jotain epäselviä koulutus- tai talouslukuja??? Minä menin mitään arvaamatta paikalle, ja siinä tilanteessa rävytettiin tietokone auki valkokankaalle josta luin: Tasavallan presidentti on tänään klo 11.00 myöntänyt opetusneuvoksen arvonimen Jyväskylän kristillisen opiston apulaisrehtori... Kyyneleet tulivat silmiini, ja vieläkin. Koko henkilökunta riemuitsi kanssani.

Yksi rakkaita työtovereistani tuli sinä päivänä työhuoneeni ovelle illansuussa ja halasi, sanoi sitten: ”Monessakohan kokouksessa olet kulkenut kirkkohallituksessa ja opetushallituksessa ja Suomen kansanopistoyhdistyksen hallituksen kokouksessa Helsingissä näiden vuosien aikana ja laskin siinä ohi menneen nopeasti, että vähintään 2-3 kertaa kuukaudessa 7 kuukauden ajan vuodessa. Ja mitä se onkaan 40 vuoden ajan muiden luottamustehtävien ohella: Kolme kautta Suomen kansanopistoyhdistyksen hallituksessa ja Muuramen seurakunnassa 30 vuotta

luottamustehtäviä kirkkovaltuustossa ja kirkkoneuvostossa, Muuramen kunnassa luottamustehtäviä jne. Mutta kaikki luottamustehtävät ovat auttaneet ja tukeneet opiston verkosto- ja koulutustoiminnan kehittämistä. En päivääkään vaihtaisi pois sanotaan laulussa. Osa luottamustehtävistä jatkuu vieläkin.

Toiseksi merkitykselliseksi muistoksi jäi myös mieleeni se, kun syksyllä 2015 olin pitämässä elokuun alussa opettajille juhlasalissa suunnittelukokousta ja rehtori ja talouspäälikkö keskeyttivät minut yhtäkkiä ja tulivat saliin kukkineen ja lahjoineen. Oli tullut täyteen tuona päivänä 40 vuotta saman työnantajan palveluksessa! Taidan tehdä tässäkin historiaa... Kaikessa minun rukouksenani ja voimanlähteenäni on ollut Siionin virsien veisaaminen. Mottoni oli ja on että veisaamisen kulttuuri on yksi osa herännäisopistojen yhteisöllisyyttä. Soikoon opistolla Siionin virsi!

Nyt kiitollisin mielin nautin elämästä ja jatkan rakkaita harrastuksiani kuten liikuntaa (huom. nyt ei tarvitse enää yöllä juosta ja kuntoilla), kuorolaulua, avantouintia ja vuoden vaihteessa uutena harrastuksena aloitimme Erkki-mieheni kanssa ns. ”luovan lorvailun”, joka tarkoittaa matkailua, mökkeilyä, Lapissa hiihtelyä ja vaeltelua ja lorvailua, lastenlasten kanssa retkeilyä ja matkustelua ja elämän ihmettelyä, kyberluentoja informaatioteknologian tiedekunnassa, hyväntekeväisyys- ja vapaaehtoistyötä... ja kun tätä kirjoittelin, niin tuntuu, että miten sitä töissä ehtikään käydä ja miten sai kaiken tehtyä ajoissa tai miten selvisinkään, kun omat lapset olivat pieniä.

Kiitos opiston päättäjille hyvästä työpaikasta, luottamuksesta ja tuesta opiston vaikeinakin aikoina. Kiitos ystäville tuesta ja kannustuksesta. Kiitos koko henkilökunnalle vielä kerran työtoveruudesta. Olitte upeita työtovereita!

Onnellista joulunodotusta kaikille! SV 173

Pirkko Hammarén

opetusneuvos, luova lorvailija

Mottonani on: ”Älä uneksi elämäsi, elä unelmaasi...”

P.S. Tarkoitus oli kirjoittaa vain lyhyesti, ehkä kirjoitan myöhemmin kirjan - tai sitten en.

Seuroja ja tapahtumia

- Pe 10.11. klo 18 **Jyväskylä**, Keltinmäki.
Martinpäivän siioninvirsiseurat Keltinmäen kirkossa.
- Su 12.11. klo 18 **Jämsä**. Siioninvirsiseurat Kustaankodolla
(Lindemaninkatu 1).
- Ma 13.11. klo 18 **Laukaa**. Siioninvirsiseurat kirkonkylän
seurakuntatalolla (Saravedentie 4, 41340 Laukaa).
- La 18.11. klo 16 **Jyväskylä**. Siioninvirsiseurat pappilassa
(Vapaudenkatu 26). Mukana Jaakko Löytty.
- Ti 21.11. klo 12 **Saarijärvi**. Naisten raamattupiiri seurakuntatalolla
(Urheilutie 5).
- To 23.11. klo 18 **Viitasaari**. Lähetysilta seurakuntatalolla
(Pappilantie 6). Vieraana Herättäjä-Yhdistyksen
viestintäsuunnittelija Kaisa Viitala.
- Ti 28.11. klo 18 **Keuruu**. Seurat seurakuntakeskuksessa
(Kippavuorentie 11).
- Ke 29.11. klo 18 **Saarijärvi**. Siioninvirsiseurat seurakuntatalolla
(Urheilutie 5).
- Su 3.12. klo 14 **Adventtiseurat** (puurotarjoilu klo 13 alkaen)
Jyväskylän kristillisellä opistolla
- Su 10.12. klo 10 **Tikkakoski**. Herättäjän päivä: messu, kirkkokahvit
ja siioninvirsiseurat.
- Su 10.12. klo 14 **Laukaa**. Siioninvirsiseurat Lievestuoreen kirkossa
(Liepeentie 39).
- Su 10.12. klo 18 **Jämsä**. Siioninvirsiseurat Kustaankodolla
(Lindemaninkatu 1).
- La 6.1. klo 18 **Muurame**. Loppiaisien siioninvirsiseurat pappilassa
(Jaakkolantie 2, 40950 Muurame).
- Ke 17.1. klo 18 **Jyväskylän kristillinen opisto**. Siioninvirsiseurat.
- Pe 9.2.-10.2. **Jyväskylän kristillinen opisto**, yhteistyökoulutus Herättäjä-
Yhdistyksen kanssa: Siionin virret ja veisuukulttuuri.
Osallistumismaksu 100 euroa. Ilmoittautuminen
<https://wilma.jko.fi/browsecourses>.
- Su 11.2. klo 11 **Jyväskylän kristillisen opiston** kirkkopyhä ja opistolaispäivä.
- Su 25.2. klo 10 **Jyväskylä**, Herättäjän päivä. Messu Palokan kirkossa.
- Ke 14.3. klo 18 **Jyväskylän kristillinen opisto**. Siioninvirsiseurat.
- Ke 18.4. klo 18 **Jyväskylän kristillinen opisto**. Siioninvirsiseurat.

Jyväskylän kristillisen opiston kannatusyhdistyksen johtokunta

HAKKARAINEN, KIRSTI, varapj., Saarijärvi, 040 183 4645
kirstijalaurihakkarainen@suomi24.fi
KIVIOJA, LEILA, Jyväskylä, 0400 837 617
NURMINEN, LEILA, siht. , Jyväskylä, 040 564 7388
leila.nurminen@luukku.com
RAJALA, ESKO, Jyväskylä, 040 575 3536
evo63430@gmail.com
TOIVIO, SULO, Saarijärvi, 050 064 4843
TUKIAINEN, HEIKKI O., pj. , Uurainen, 040 544 2146
heikki.tukiainen@gospro.fi

Varajäsenet

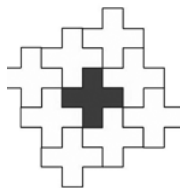
HYTÖNEN, PEKKA, Leivonmäki, 0400 543 990
hytonenpekka4@gmail.com
LAHTINEN, MATTI, Hyvinkää, 0400 483 485
matti.lahtinen@pp5.inet.fi
NURMINEN, ARTO, Jyväskylä, 040 524 1288
artonurminen8@gmail.com

Ystävääni julkaisee Jyväskylän kristillisen opiston kannatusyhdistys.
Voit halutessasi maksaa jäsenmaksun ja liittyä Jyväskylän kristillisen
opiston kannatusyhdistyksen jäseneksi. Vuosijäsenmaksu on 10 euroa ja
ainaisjäsenmaksu 85 e.

Yhdistyksen pankki ja tilinumero ovat muuttuneet.

**Vuoden 2017 jäsenmaksu pyydetään maksamaan OP:n tilille numero:
FI89 5290 0220 5384 56.**

Merkitse viitteeksi 123. Se vähentää tilinkäytöstä yhdistykseltä pankin
perimiä palvelumaksuja. Merkitse saajaksi: Jyväskylän kristillisen opiston
kannatusyhdistys ry.

JYVÄSKYLÄN KRISTILLINEN OPISTO

Sulkulantie 28, 40520 Jyväskylä

www.jko.fi

puh. 014-3348 000

toimisto@jko.fi

Jyväskylän kristillisen opiston säätiön valtuuskunnan jäsenet:

Jukka Alanko
Reetta Almqvist
Raimo Hintikka
Hannu Huttunen
Timo Jokinen
Osmo Kangas
Aaro Kokko
Aila-Leena Matthies
Juha Muilu
Hillevi Suutala
Heikki O. Tukiainen
Helena Viholainen
Seppo Wuolio

Opiston kannatusyhdistyksen johtokunta:

Tukiainen, Heikki O., pj. Uurainen
Hakkarainen, Kirsti, Saarijärvi
Kivioja, Leila, Jyväskylä
Nurminen, Leila, siht., Jyväskylä
Rajala, Esko, Jyväskylä
Toivio, Sulo, Saarijärvi

Jyväskylän kristillisen opiston säätiön hallituksen varsinaiset jäsenet:

Heikki K. Lyytinen
Riku Bucht
Helena Peltonen
Liisa Kuparinen
Helena Rasku-Puttonen
Juhani Schiestl
Harri Erkamaa

Jyväskylän kristillisen opiston säätiön hallituksen varajäsenet:

Seppo Wuolio
Jussi Hietala
Jouni Vuorinen
Tuuni Hjelt
Jukka Alanko
Raimo Hintikka
Matti Virtala

Henkilökunnan edustaja:

Vuokko Saastamoinen
varalla Tiina Pennanen

Varajäsenet:

Hytönen, Pekka, Leivonmäki
Lahtinen, Matti, Hyvinkää
Nurminen, Arto, Jyväskylä